తాను తీసిన గోతిలో

భవానికి పిచ్చిపట్టినట్టుగా వుంది. తన జీవితం సర్వనాశనం అయిపోయింది. జీవించాలనే ఆశ ఏకోశాన లేదు. అలాగని చచ్చి సాధించేదేమీ లేదు. తన సమస్యకి చావు పరిష్కారం కాదు. అసలు ఏ సమస్యకీ చావు పరిష్కారం కాకూడదు. ఎవరికీ చెడు చెయ్యాలని ఎప్పుడూ అనుకోకూడదు. అలా అనుకునేవారికి చేజారిన తన జీవితమే ఒక ఉదాహరణ!

శాంత ఏ సమస్యలూ లేకుండా సుఖంగా, సంతోషంగా ఉండడం చూసి ఓర్వలేక అభిని అమాయకుడ్నిచేసి ఆట ఆడించాలని తను అనుకుంది. కాని విధి తనతో వికృతంగా ఆడి తన జీవితాన్నే కబళించివేసింది.

జరిగిన సంఘటనలన్నిటికీ ఒక విధంగా తనే బాధ్యురాలు! జరిగినదంతా ఒకసారి ఆమె కళ్ళముందు కదిలింది...

★ ★ ★

"హలో ఆంటీ!" నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చాడు అభిషేక్. "హాయ్ అభిషేక్! నీకోసమే ఎదురు చూస్తున్నాం, రా.. కూర్చో" భవాని నవ్వుతూ ఎదురొచ్చింది.

"అద్సరేగాని ఆంటీ! నన్ను వెంటనే రమ్మని ఫోన్ చేసేరు. ఎందుకు?"

"ఆ! అదా. వూరికినే. నువ్వు మాయింటికి వచ్చి అప్పుడే రెండు రోజులయిపోయింది తెలుసా. నువ్వు ఒక్కపూట కనిపించకపోయినా, ఆయనకి, నాకు తోచిచావదోయ్. అయినా మనం వుంటున్నది ఒకే అపార్టుమెంట్‌లో. మాది ఫస్ట్‌ఫ్లోర్, మీది సెకండ్ ఫ్లోర్. రెండడుగులు వేస్తే వస్తుంది మా యిల్లు. ప్రతీరోజూ ఒకసారి వచ్చి వెళ్ళమని చెప్పేనా?! బ్యాంకుపని అయిపోయేక సాయంత్రం ఆరింటికే యింటికి వచ్చేస్తావు కదా. మరి అప్పట్నుంచి యింట్లో కూర్చుని ఏంచేస్తావు? రావచ్చు కదా."

నవ్వేసేడు అభిషేక్.

"వెళ్తాను ఆంటీ! కొంచెం మార్కెట్ పనివుంది. మమ్మీ ఏవో సరుకులు తెమ్మంది."

"మార్కెట్ ఎక్కడికీ పారిపోదుగాని కూర్చో. నేను మీ మమ్మీకి చెప్తానులే." లేస్తున్న అభిషేక్‌ని బలవంతంగా కూర్చోపెట్టింది భవాని.

"రచనా!"

"ఏంటి ఆంటీ!" అంటూ లోపల్నుంచి యివతలకు వచ్చింది రచన.

అభిషేక్‌ని చూసి "హాయ్!" అంది.

"హలో!" అనేసి వూరుకున్నాడు అభిషేక్.

"అభిషేక్ కోసం కాఫీ కలిపి పట్రా. స్ట్రాంగ్‌గా, స్పెషల్‌గా ఉండాలి. తెలుసా!" అంది భవాని నవ్వుతూ. రచన లోపలికి వెళ్లింది. ఆ అమ్మాయి తెల్లగా వుంటుంది. కాని చెప్పుకోదగ్గ అందం లేదు. నుదుటి మీద పడేట్లుగా ఫాషన్‌గా జుట్టు మాత్రం కత్తిరించుకుంది. భవాని ఫ్లాట్‌కి ఎదురుగానే వాళ్ల ఫ్లాట్.

రచన తండ్రిగారు ఏదో ప్రయివేటు కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాడు. రచన ఒక్కర్తే కూతురు.

"కాఫీ బాగుందా? నీకోసం స్పెషల్‌గా కలిపి తెచ్చింది రచన!" అంది భవాని 'నీకోసం' అన్న మాటని వత్తి పలుకుతూ.

"రియల్లీ వండర్‌ఫుల్! ఇలాంటి కాఫీ ఇస్తానంటే రోజూ వచ్చేస్తాను" అన్నాడు కావాలనే చిలిపిగా.

భవాని ముఖంలో వింతకాంతి వచ్చింది. రచనవైపు చూసి నవ్వింది.

రచన ముఖం వేయి వోల్టుల బల్బులా వెలిగిపోయింది.

అభిషేక్ వెళ్ళిపోయేడు.

ఆరోజు శుక్రవారం. ప్రతిశుక్రవారం ఆ ఎపార్టుమెంట్ల సెల్లార్‌లో అందరూ సమావేశమై లలితా సహస్రనామ స్తోత్రం చదువుతారు. ఆ విషయం గుర్తుకు రాగానే భవాని గబగబా ముఖం కడుక్కుని, తల దువ్వుకుని, చీర మార్చుకుని క్రిందకి వెళ్లిపోయింది.

రచన యింకా ఇక్కడే ఉంది.

"రచనా! నాకు కాఫీ లేదా?" అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్లేడు ప్రసాదరావు.

"ఆంటీ ఒక్క అభిషేక్ కోసమే కలపమంది. ఉండండి, మీకోసం నిముషంలో తెస్తాను."

"వద్దులే. వూరికే అన్నాను. నీకెందుకుశ్రమ! నేను కాఫీ కలుపుతాను, చూడు. అదిరిపోతుంది. నువ్వూ ఒక కప్పుతాగాలి మరి. ఒకసారి రుచి చూసేవంటే మరి వదలవు."

కాఫీ కలిపి కప్పు రచనకిస్తూ నవ్వుతూ అన్నాడు ప్రసాద్.

ప్రసాద్‌కి నలభై అయిదేళ్లుంటాయి. మనిషి తెల్లగా అందంగా, దృఢంగా, ఆరోగ్యంగా వుంటాడు. రంగు రంగుల టీషర్టులు వేసినప్పుడు ఇంకా యువకుడిలాగే కనిపిస్తాడు. అతని కళ్ళల్లో కొంటెతనం... మాటల్లో చిలిపితనం... చూపుల్లో వింత ఆకర్షణ!

ప్రసాద్, భవానిలది ప్రేమవివాహం. పెళ్ళయి పదేళ్ళయింది. కాని యింకా పిల్లలు లేరు.

బాల్కనీలో నించుని ప్రసాద్ చెప్పే మాటలు వింటూ, నవ్వుతూ అలా ఉండిపోయింది రచన.

బాగా చీకటి పడిపోయింది. రాత్రిపూట చుట్టూ వెలుగుతున్న విద్యుద్దీపాల వింతకాంతుల మధ్య విశాఖపట్నం అత్యంత సుందరంగా కనిపిస్తోంది.

"రచనా! నువ్వింకా యిక్కడేవున్నావా?" అంటూ లోపలికి వచ్చింది భవాని.

"అరె. అప్పుడే వచ్చేసారా! అంకుల్‌తో మాట్లాడుతూ వుంటే టైమ్ తెలియలేదు ఆంటీ." నవ్వేసి తన ఫ్లాట్‌కి వెళ్ళిపోయింది రచన.

పెళ్ళికాకముందు భవాని, ప్రసాద్‌లవి పక్కపక్క యిళ్ళే అవడంవల్లనించి రోజూ భవాని, వాళ్ళింటికి

వస్తూవుండేది. అప్పుడప్పుడు వాళ్ళిద్దరు వుడాపార్కులో, బీచ్‌లో గంటల తరబడి కబుర్లు చెప్పుకునేవారు. ప్రసాద్ తల్లిదండ్రులకు భవానిని కోడలిగా చేసుకోవడం ఇష్టంలేదు. కాని వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించుకున్నారు. కాబట్టి పెద్దవాళ్ళకి పెళ్ళి చెయ్యక తప్పలేదు. పెళ్ళయిన తర్వాత కొన్నాళ్ళు ప్రసాద్, బంధువుల సూటిపోటి మాటలతో, తల్లిదండ్రుల విముఖతతో చాలా సమస్యలు ఎదుర్కొన్నాడు. అయినా వాళ్లిద్దరూ మొండిగా వేటినీ లక్ష్యపెట్టడం మానేసేరు. పెళ్ళయ్యాక భవాని తను చేస్తున్న టీచర్‌జాబ్‌ని కొన్నాళ్ళు కంటిన్యూచేసి తర్వాత ఎందుకో మరి, మానేసింది.

భవాని చీర మార్చుకుని గబగబా వంటచేసింది. ఇద్దరూ భోజనాలు ముగించేరు. బాల్కనీలో కూర్చున్నారు. ఇద్దరిమధ్యా మౌనం రాజ్యమేలుతోంది.

వెన్నెల చల్లగావుంది. నీలాకాశంలో అందమైన చందమామ మబ్బుల సాయంతో వింత వింత విన్యాసాలు చేస్తున్నాడు. ఒకసారి చాటున దాక్కుని కనబడకుండా "పట్టుకోచూద్దాం" అన్నట్టు తప్పించుకుంటున్నాడు. మరొకసారి మబ్బుల్ని ఛేదించుకుని ఇవతలకు వచ్చి అల్లరిగా నవ్వుతున్నాడు. ఇంకొకసారి కొబ్బరి ఆకుల సందులోనించి తొంగి చూస్తున్నాడు.

అంత చక్కని వాతావరణంలో కూడా వారిద్దరి మధ్యా మాటలు దొర్లడంలేదు. ఎవరిమటుకు వారే ఆలోచనల్లో మునిగిపోయివున్నారు. పిల్లలు కలగకపోవడానికి తన భర్తే కారణం అనుకుంటుంది. భవాని. భార్యలోనే లోపం వుందని ప్రసాద్ అనుకుంటు న్నాడు. కాని ఇద్దరూ డాక్టరు దగ్గరకెళ్ళడానికి ధైర్యం చెయ్యలేకపోతున్నారు.

★ ★ ★

"అభీ! ఎక్కడికిరా?" శాంత అడిగింది.

"భవానీ ఆంటీవాళ్ళ యింటికమ్మా" చెప్పులేసుకుంటున్న అభిషేక్ చెప్పేడు.

"రోజూ పొద్దున్న - సాయంత్రం వాళ్ళింటికి అటెండెన్స్ వేసుకుంటున్నట్టుగా వెళుతున్నావు. నీకూ-వాళ్లకి ఏమిటుంటాయిరా అన్ని కబుర్లు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది శాంత.

"అమ్మా! నీకన్నీ సందేహాలే. ఎవరింటికీ వెళ్లకుండా యింట్లోనే కూర్చోమంటావా! అయినా వెళ్తే తప్పేంటి? మన అపార్టుమెంటే కదా. మన కిందఫ్లోర్‌లోనే వుంటున్నారు. ఆంటీ యిందాక ఫోన్ చేసింది వెంటనే రమ్మని. ఎందుకో కనుక్కొని వచ్చేస్తాను."

శాంత యింకా ఏదో అనేలోగానే అభిషేక్ బయటకు నడిచేడు.

శాంత ఆలోచనలు పరిపరి విధాలపోతున్నాయి... పెళ్ళయి అత్తవారింటికి పంపించేదాకా ఆడపిల్లని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకోవాలని అంటారు. కాని ఈ రోజుల్లో పెళ్లీడు వచ్చిన మగపిల్లాడ్ని కూడా అంతకంటే ఎక్కువ శ్రద్ధగా, జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ ఎవరూ ట్రాప్ చెయ్యకుండా వుండేవిధంగా తగిన బందోబస్తు చెయ్యాల్సిన బాధ్యత తల్లిదండ్రులకుందని శాంతకి బాగా తెలుసు. అందుకే అభిషేక్ గురించి అంతలా ఆలోచిస్తున్నది.

వీడు రోజూ రెండుపూటలా భవాని వాళ్లింటికి వెళ్ళి ఏం చేస్తున్నాడు? ఆవిడతో వీడికి ఏం కబుర్లుంటాయి? ప్రసాద్ వున్నాడు కదా. ఆయన చాలా సరదామనిషి. అతనితో మాట్లాడుతూవుంటే

గంటలు నిమిషాల్లా గడచిపోతాయి. అంత చక్కగా ఎంటర్‌టెయిన్ చెయ్యగలడు అతను! అందుకేనేమో అభి ఎప్పుడూ వాళ్లింట్లోనే ఉంటున్నాడు. ఏమో!... ఆ ఆలోచన పూర్తిగా నిజం అనుకుందికి ఆమె మనసు ఎందుకో ఒప్పుకోవడం లేదు. ఆరా తీయాలి. తన మనసులో పుట్టిన అనుమానం ఎవరికీ తెలియని విధంగా, ఎవరికీ అనుమానం కలగకుండా తను ఆరా తీయాలి.

ఈమధ్య భవానీవాళ్లు గిరిజ, చలపతి వాళ్ల ఫామిలీతో చాలా క్లోజ్‌గా ఉంటున్నారు. వాళ్ళమ్మాయి రచన అయితే అస్తమానం భవాని వాళ్లింట్లోనే. కొంపతీసి ఆ అమ్మాయిని...! ఆమె గుండెలో రాయి పడినట్టయింది. పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలతో ఆమె బుర్రంతా చెత్తబుట్టలా తయారయింది. వీళ్ళ బాల్కనీలో నించుని తొంగిచూస్తే భవాని వాళ్ళ బాల్కనీలో ఎవరున్నది బాగా కనిపిస్తోంది. ఎన్నోసార్లు రచనని వాళ్లింట్లో తనే స్వయంగా చూసింది శాంత. అందుకే ఆమెకి అలాంటి అనుమానం కలిగింది. ఏదిఏమైనా తను ఎక్కడా బయటపడకూడదు. తనకు సంస్కారం వుంది. కన్నతల్లిగా తను అభికి ఆపాటి సంస్కారం నేర్పింది. తన బాధ్యతలు, తన కర్తవ్యం, ఇంటి పరువు-ప్రతిష్ఠలని కాపాడవల్సిన తీరు, నలుగురితో ఎలా మాట్లాడాలి, ఎదుటివారి మనసు నొప్పించకుండా ఎలా ప్రవర్తించాలి... యిలాంటివన్నీ సమయం దొరికినప్పుడల్లా అభికి నూరిపోస్తూనే వుంటుంది శాంత. తన సందేహాలన్నీ నెమ్మదిగా అడిగి తెల్సు కోవాలి. తన నేర్పంతా ఆ అడగడంలో చూపించాలి. మొదటే గట్టిగా దండించినట్టుగా మాట్లాడితే మొదటికే మోసం వస్తుంది. "నా యిష్టం, నా యిష్టం వచ్చినట్టు నేను చేస్తాను మీరెవరు మధ్య" అని వాడిచేత అనిపించుకునే దౌర్భాగ్యం తనకు కలగకుండా వ్యవహరించాలి. అభి అలాంటివాడు కాదని తన మనసు గట్టిగా చెప్తోంది. అయినా ఏమిటో... ఎందుకో పిచ్చి అనుమానాలు...

గంటన్నర తర్వాత అభి తిరిగి వచ్చేడు.

"అయేయా ఆంటీతో కబుర్లు! ఏంటి విశేషాలు?' భోజనం వడ్డిస్తూనే నవ్వుతూ అడిగింది శాంత.

"కబుర్లు... అంటే... ప్రత్యేకంగా ఏవీ లేవమ్మా! ఏదో సొల్లు బాతాఖానీ."

"కార్డ్స్ ఆడేవా?"

"లేదు. కార్డ్స్ ఆడలేదు. కాని హౌసీ ఆడేం. నాకు యిరవై అయిదు రూపాయ లొచ్చేయి."

"బాగుందిరా. కాని హౌసీ అంటే మరీ ముగ్గురితో అవదుకదా. ఇంకా ఎవరున్నారు?"

"రచన, వాళ్ళమమ్మీ, వాళ్ళడాడీ, భవానీ ఆంటీ, అంకుల్, నేను, మరో ఇద్దరు ఎవరో... ఏం అలా అడుగుతున్నావు?"

"ఆహా! ఏంలేదు. వూరికినే అడిగేను. ఇంకొంచెం కూర వేసుకో అభీ." భోజనం వడ్డిస్తూ అంది.

"అవునూ, వీధిలోకి క్వాలిటీ ఐస్‌క్రీం వచ్చింది. నువ్వు కొన్నట్టున్నావు కదా." యధాలాపంగా అడిగినట్టుగా అడిగింది. తన అనుమానంలో ఎంత బలం ఉందో తెల్సుకుందామని.

"ఆ! టెండూల్కర్ సెంచరీ కొడతాడని నేను, కొట్టడని వాళ్లు బెట్ కట్టేం. ఓడిపోతే అందరికీ

ఐస్‌క్రీం ఇవ్వాలిట. నాకు మరి యివ్వక తప్పలేదు."

"ఈ బెట్‌లేంట్రా అనవసరంగా."

"ఇంకదేనికో యిలాగే ఆంటీ నాతో బెట్ కట్టింది. నేను ఓడిపోతే రచనని సినిమాకి తీసుకెళ్లాలట!"

"ఏమయింది? గెలిచావా?"

"లేదు"

"మరి రచనని సినిమాకి తీసుకెళ్లేవా?" భవానిమీద పీకలదాకా కోపం వచ్చేస్తున్నా పైకి ప్రశాంతంగా నవ్వుతూనే ఉంది.

"ఛ, దాన్ని తీసుకుని సినిమాకి వెళ్లడమా! నేనెలా కనిపిస్తున్నాను నీకు" అన్నాడు వుక్రోషంగా.

'హమ్మయ్య...' అనుకుంది మనసులోనే. "అభీ. ఆ రచన ఏం చదువుతోందిరా?"

"అది, బి.ఏ. చెక్కేసింది. మళ్లీ మళ్లీ కడుతోంది."

"అదేంట్రా బి.ఏ. పోవడం ఏంటి? అంటే ఆ పిల్లకి బుర్రలో మసాలా ఏమీ లేదన్నమాట."

అభి పకపకా నవ్వేడు ఆ మాటలకి...

★★★

శాంతకి ఆ రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు. ఏదో భయం! భవాని ప్లాన్ తెలుస్తూనే ఉంది. ఆ గిరిజ సంగతికూడా తనకి బాగాతెల్సు అతిగా అలంకరించుకోవడం, పని మనుషులతో, పాలవాళ్లతో, చాకలివాళ్లతో, కూరగాయలవాళ్లతో... అందరితో గొడవ పెట్టుకోవడం, బిగ్గరగా అరవడం. అవన్నీ తనకి మహా ఎలర్జీ. చాలా చీప్‌మెంటాలిటీ ఆవిడది! ఆవిడ్ని తల్చుకుంటేనే తనకు కంపరం పుడుతుంది. ఆ రచనకూడా అంతే. కనిపించిన ప్రతీ మగపిల్లాడితోనూ రాసుకుపూసుకు తిరుగుతుంది.

అభి వయసులో వున్నాడు. పైగా బ్యాంకు ఆఫీసరు. హేండ్‌సమ్‌గా వుంటాడు. ఇంకా పెళ్లికాలేదు. బాధ్యతలు ఏవీలేవు వాడికి. ఈ ప్లస్ పాయింట్లన్నీ ఏ ఆడపిల్ల తల్లిదండ్రుల్నయినా ఇట్టే ఆకర్షిస్తాయి. అందుకేనేమో అభిని తమవైపు తిప్పుకోవాలని చూస్తున్నారు. ఇందులో భవాని హేండ్ పూర్తిగా వుందనడానికి ఎటువంటి సందేహమూ లేదు.

పెద్దలనెదిరించి పెళ్ళిచేసుకుని తర్వాత భర్తని తనవైపుకు తిప్పుకుని అత్తవారి వైపువాళ్లని ఎవర్నీ యింటికి రానివ్వకుండా చేసిన మహాయిల్లాలు ఆ భవాని! గొప్ప వాగుడుకాయి. అందుకే భవానికి... గిరిజకి బాగా పొత్తు కుదిరింది. కాని శాంత అలాక్కాదు. ఒక్క నిముషంకూడా టైం వేస్టుచెయ్యదు. టైమ్ ఈజ్ మనీ ఆమెకి. భవాని, గిరిజ వాళ్ల యింట్లో స్టౌమీద పాలు పొంగిపోతున్నా, కూర మాడిపోతున్నా అలా గుమ్మంలో నిల్చుని వాళ్లమీద, వీళ్లమీదా చెప్పుకుంటూనే ఉంటారు. శాంతని కూడా రమ్మని భవాని ఎన్నోసార్లు అంది. కాని యింటి పన్లు వదిలేసి సొల్లుకబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చోవడం శాంతకి అసలిష్టం వుండదు. తన యిల్లు, సంసారం, భర్త, పిల్లలు,

తనపని... అంతేకాని సాధారణంగా ఎవరిళ్లకి వెళ్లదు. అందుకేనేమో భవానికి శాంత అంటే కడుపుమంట. మనసులో ఎక్కడో అసూయ, కోపం లాంటివివున్నాయి.

అభి, వాళ్లింటికి ఏరోజైనా వెళ్లకపోతే ఫోన్లమీద ఫోన్లు చేసేడం, విపరీతమైన అభిమానం ఒలకబోయడం, వీడు వెళ్లినప్పుడు రచన కూడా ఎప్పుడూ అక్కడే వుండడం, ఇవన్నీ భవాని ఉద్దేశపూర్వకంగా చేస్తోంది... ఈ వ్యవహారమంతా చాలా చిరాగ్గా వుంది శాంతకి.

ఆరోజు రాత్రి శాంత తన అనుమానాలన్నీ భర్తతో చెప్పింది. ఆయనకి తన కర్తవ్యం గుర్తుచేసింది. ఇద్దరూ కల్సి బాగా ఆలోచించేరు.

"శాంతా! నువ్వు వూరికే అనవసరంగా భయపడుతున్నావు. మన అబ్బాయి అలాంటివాడుకాదు. వాడి గురించి నాకు బాగా తెలుసు." అన్నాడు సీతాపతి.

"నిజమే! అయివుంటుంది. కాని మనం ముందుగానే కళ్లు తెరవడం మంచిదని నా అభిప్రాయం. మనవాడు బుద్ధిమంతుడే. కాదనలేదు. కాని వాళ్లంతా కల్సి ఏదో ప్లాన్‌వేసి ఆ అమ్మాయిని, వీడ్ని కలిపి ఫోటోలుతీసి వాటిని అడ్డం పెట్టుకుని అభిని బ్లాక్‌మెయిల్ చేసి పెళ్లికి ఒప్పించవచ్చు కదా!

"శాంతా! నీ ఆలోచనలు ఎక్కడికో వెళ్లిపోతున్నాయి. వద్దు. నీ బుర్ర పాడుచేసుకోకు. మనం నెమ్మదిగా అభికి నచ్చజెప్దాం. సరేనా! పడుకో."

మర్నాడు సీతాపతి ఆఫీసునుండి తొందరగా యింటికొచ్చేసేడు. రాగానే "అభి! మనం చెస్ ఆడదాం. ఎవరు ఓడిపోతే వాళ్లు ఫైవ్‌హండ్రడ్ ఇచ్చుకోవాలి. తెలిసిందా."

"వెరీ ఇంటరెస్టింగ్! ఓకే. నేను రెడీ" వుత్సాహంగా ఒప్పుకున్నాడు అభిషేక్.

సీతాపతి కావాలని ఓడి అయిదువందలు ఇచ్చుకున్నాడు కొడుక్కి.

ప్రతీరోజు ఏదో ఒకటి ఆడుతున్నారు తండ్రీకొడుకులు.

శాంత కూడా తొందరగా వంటచేసి వాళ్ల ఆటలో కలుస్తోంది. చెస్, క్యారమ్స్, కార్డ్స్ ఇలా రోజూ ఏదో ఒకటి! ఏదీ లేకపోతే ఏ బీచ్‌కో, కైలాసగిరికో వెళ్తున్నారు.

ఒకరోజు ఇద్దరూ కొడుకు దగ్గర కూర్చుని తమ భయాలు, ఆందోళనలు, అనుమానాలు అన్నీ ఏకరువు పెట్టేరు.

"మనది చాలా పరువైన కుటుంబం. హిందూ సంప్రదాయాన్ని గౌరవించే వంశం మనది. కులాంతర, మతాంతర, శాఖాంతర వివాహాలు చాలామంది చేసుకుంటున్నారు. కాదనలేదు. కాని మన యింట్లో అలాంటివి జరగడం మాకెంతమాత్రం ఇష్టంలేదు. ఇవాళ నువ్వు తొందరపడి ఏ నిర్ణయమైనా తీసుకుంటే అది నీ జీవితాన్నే నరకం చేస్తుందేమోనని మా భయం." అన్నాడు సీతాపతి.

ఈ ఉపోద్ఘాతమంతా దేనికో అర్థంకాలేదు అభిషేక్‌కి.

"ఏంటి నాన్నా, ఈ క్లాసు?" అని నవ్వేడు అభి.

కారణం - అతని మనసులో నిజానికి రచనపట్ల అలాంటి ఆలోచనలే లేవు.

"ఏం లేదు కన్నా! నిన్ను కష్టపడి పెంచిపెద్దచేసేం. బాగా చదివించేం. ఇంతవాడ్ని చేసేం. ఇప్పుడు నువ్వు మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్నావు. అందుకే ఎవరైనా నిన్ను ట్రాప్ చేస్తారేమోనని... అమ్మకీ - నాకూ భయం." అభిముఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడు సీతాపతి.

"అదా మీభయం! ఛ! అసలు మీరు నాగురించి అలాంటి భయాలేవీ పెట్టుకోకండి! మీరు ఏ అమ్మాయిని చేసుకోమంటే ఆ అమ్మాయినే చేసుకుంటాను" అన్నాడు అభిషేక్ నవ్వుతూ.

అప్పటికి వాళ్లిద్దరి మనసులు కొంచెం స్థిమితపడ్డాయి. అయినా శాంత చెప్పసాగింది;

"నీకు మంచి సంబంధం చూసి పెళ్లిచేస్తాం అభి! నా టేస్టులు నీకు తెల్సు. నీ టేస్టులు నాకు తెల్సు. అన్ని విధాలా నీకు తగిన అమ్మాయినిచ్చి చేస్తాం. చక్కటి చదువు-సంస్కారంతోపాటు అందం, తెలివితేటలు గల అమ్మాయికోసం చూస్తున్నాను. నువ్వు జీవితంలో ఎప్పుడూ కూడా బాధపడే అవసరంగాని, అవకాశంగాని రాకుండా చక్కటి జీవితం గడపాలన్నదే మా ఇద్దరి కోరిక. నాన్నకి, ప్రేమ వివాహాలమీద సదభిప్రాయం లేదురా... మీ నాన్న నన్ను పెళ్లిచేసుకోకముందు నేనెవరో ఆయనకి తెలీదు. వాళ్ల తల్లిదండ్రులు తెచ్చిన సంబంధమే చేసుకున్నారు. నన్ను చేసుకున్న తర్వాత మేమిద్దరం ఎంత అన్యోన్యంగా, హాయిగా, సుఖంగా వున్నామో నువ్వు చూస్తూనే వున్నావుకదా. నువ్వు కూడా ఎప్పుడు సుఖంగా వుండాలనేదే మా ఆశ, ఆకాంక్ష. అర్థం చేసుకో అభీ" కళ్లంట నీళ్లు వచ్చేయి శాంతకి.

"అమ్మా!" తల్లికళ్ళల్లో నీళ్లుచూసి గొంతు పూడుకు పోయింది అభిషేక్‌కి.

"అమ్మా! నన్ను నమ్మండి. మీకిష్టంలేనిపని, మన యింటి పరువుపోయే పని నేను ఎప్పటికీ చెయ్యను. సరేనా!"

"నువ్వు బంగారు కొండవిరా. నాకు తెల్సు. కాని మన చుట్టూవున్న వాళ్లే... ఎందుకైనా మంచిది... నువ్వు భవాని వాళ్లింటికి వెళ్లడం తగ్గించరా." శాంత అంది.

"వాళ్లింటికి ఎందుకు వెళ్లొద్దంటున్నావు?" మళ్లీ అర్థం కాలేదు అభికి.

"ఆ రచన... రోజూనువ్వు వెళ్లిన టైంలోనే రావడం... నీకోసం ఎదురుచూడ్డం... ఆ కబుర్లు... బెట్టులు... నాకేదో అనుమానంగా వుంది! అందుకే మన జాగ్రత్తలో మనం వుండడం మంచిదికదా అభి."

నవ్వేసేడు అభిషేక్. "అదా నీ భయం! ముందే చెప్పొచ్చుకదా ఆ విషయం. ఈ డొంకతిరుగుడంతా దేనికి. నువ్వు అన్నావు కాబట్టి చెప్తున్నాను. అసలా పిల్లమీద నాకు అలాంటి అభిప్రాయం లేనేలేదు. ఎప్పటికీ కలగదు. నువ్వు వాళ్లింటికి వెళ్లొద్దన్నావు. ఓ.కె. నేను మానేస్తాను. ఆంటీ ఎప్పుడైనా ఫోన్ చేస్తే నేను యింట్లో లేనని చెప్పెయ్యి. సరేనా!"

శాంత మనసు దూదిపింజెలా తేలిపోయింది. మబ్బులు తొలగిన ఆకాశంలా ఉంది. తమ కొడుకుమీద పూర్తి నమ్మకం కలిగింది వాళ్లిద్దరికీ.

ఇప్పుడు నిజంగానే అభిషేక్ భవాని వాళ్లింటికి వెళ్లడం మానేసేడు.

సడన్‌గా వెళ్లడం మానీగానే వాళ్లకి ఏమీ తోచలేదు. ఒకరోజు తుఫానులా భవాని సరాసరి శాంతని వెతుక్కుంటూ వీళ్ల వాళ్లింటి వంటింట్లోకి వచ్చేసింది.

"శాంతగారూ! మీవాడు చేసిన పని ఏమీ బాగులేదు" అంది వస్తూనే. వంటపనిలో మునిగివున్న శాంత వులిక్కిపడింది ఆ మాటలకి.

"ఏమైంది?" అంది లోపల భయపడుతూనే.

"ఏమైందా? మీవాడు మాయింటివైపుకే రావడం మానేసేడు. ఇదివరకు ఎన్ని పన్లున్నా మా యింటికి రాకుండా ఉండేవాడు కాదు. కాని ఇప్పుడు అదేమిటో అసలు కనిపించడమే మానేసేడు. ఏమయింది? వంట్లో బాగులేదా? మేమందరం అభి కోసం ఎంత బెంగపెట్టుకున్నామో మీకేం తెలుసు. రచన అయితే మరీను."

భవానిమీద పీకలదాకా కోపం వచ్చేస్తున్నా నవ్వుతూ అంది. "బ్యాంకులో కాస్త పని ఎక్కువైందండీ. అసలు రావడమే రోజూ రాత్రి తొమ్మిదింటికి వస్తున్నాడు. వస్తూనే బట్టలు మార్చుకుని భోంచేసి పడుకుంటున్నాడు."

"అలా చెప్పండి. అదీ సంగతి. లేకపోతే నన్ను చూడకుండా, నాతో మాట్లాడకుండా అసలు ఒక్కరోజైనా వుండలేడు అభి. బ్యాంకు నుండి వస్తే ఒకసారి ఎలాగైనా వీలుచూసుకుని ఆంటీ రమ్మందని చెప్పండి. వస్తాను."

"అలాగే, తప్పకుండా చెప్తాను" అంది శాంత.

కాని తర్వాత భవాని వచ్చినట్టు కూడా చెప్పలేదు అభికి. తెలివి ఆవిడొక్కర్తికే వున్నాదనుకుంటుంది, ఆవిడలేకపోతే సృష్టే లేదన్నట్టు మాట్లాడుతోంది. శాంతకి నవ్వొచ్చింది భవానిని చూస్తుంటే.

★ ★ ★

మరో-రెండు నెలల్లోనే (ఎమ్మెస్సీ) పాసయిన జయంతితో అభిషేక్ పెళ్లి అయిపోయింది. శాంత, సీతాపతిలు హాయిగా వూపిరి పీల్చుకున్నారు. పెళ్ళయిన దగ్గర్నుంచి అభిషేక్ పూర్తిగా బిజీ అయిపోయేడు. పెళ్లవగానే పెళ్లాంతో హనీమూన్, తర్వాత సినిమాలు, షికార్లు... క్షణం కూడా తీరిక వుండడం లేదు అభికి.

★ ★ ★

మూడు నెలలు చాలా తొందరగా గడిచిపోయాయి. ఒకరోజు పిడుగులాంటి వార్త మోసుకొచ్చేడు అభిషేక్. ఆవార్త విని అచేతనంగా, షాక్ తిన్నదానిలా అలా వుండి పోయింది శాంత.

"అదేమిటి? ఎలా జరిగింది?" పదే పదే అనుకోసాగింది.

"అమ్మా! ఎవరికీ చెప్పనంటే నీకో విషయం చెప్తాను" మెల్లగా అన్నాడు అభిషేక్.

"నేనెవరికి చెప్తానురా? చెప్పు. అసలేం జరిగిందో?" ఆత్రుతగా అడిగింది శాంత.

"రచనకి... రచనకి ఆ పరిస్థితి ఏర్పడ్డానిక్కారణం... ప్రసాద్ అంకులట!"

"ఆ!" నమ్మలేక పోతోంది శాంత.

"పెళ్ళయి పదేళ్ళయినా... వాళ్ళకి ఇంకా పిల్లలు లేకపోవడానికిక్కారణం... ఆ ప్రసాద్‌లో లోటేనట కదా!?"

"కాదమ్మా! అసలు భవానీ ఆంటీకే ఏదో యుటిరస్ ప్రోబ్లం వుందట. ఆవిడకి అసలు పిల్లలు పుట్టరని తెల్సింది. కానీ తనలోనే లోటుంది కదా అని ప్రసాద్ నిర్భయంగా రచనతో... ఎఫైర్ పెట్టుకున్నాడట! ఆమెకి ఇప్పుడు థర్డ్ మంత్‌ట. ఆ విషయం తెల్సినదగ్గర నుంచీ ఇద్దరిళ్లకీ మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గుమంటోంది."

ఆంటీ వాళ్లింట్లో రోజూ గొడవలే. ఆంటీ ఏడ్చి, మొత్తుకుని ఆయనకి విడాకులు ఇచ్చేస్తానని గొడవ పెట్టేస్తోంది. ప్రసాద్ అంకుల్ మాత్రం సమస్య తనది కాదు అన్నట్టుగా హాయిగా తిరుగుతున్నారు."

"చూసేవా అభీ! ఈ ప్రేమ వివాహాలు! 'నువ్వు లేకపోతే నేను బ్రతకలేను' అని అంతలా పట్టుబట్టి పెళ్ళి చేసుకున్న వాళ్లు ఈరోజు ఎలా విడిపోవాలని అనుకుంటున్నారో! ప్రేమ వివాహాలు చాలా వరకు నిలువడంలేదురా. ఏదోవిధంగా ఫెయిల్ అయిపోతున్నాయి. ఇంతకీ రచన ఏమంటోంది?"

"అమ్మా! తమాషా అయిన విషయం ఏమిటంటే, రచన, ప్రసాద్‌గారినే పెళ్ళి చేసుకుంటానని కూర్చుందట. ఆయన్ని తప్ప మరెవర్నీ పెళ్లి చేసుకోనని, ఆయన్నిచ్చి పెళ్లి చెయ్యకపోతే ఏకంగా చచ్చిపోతానని బెదిరిస్తోందట యింట్లో" అభి అన్నాడు.

శాంతకి భవానిమీద జాలి వేసింది. భవానిని ఓదార్చాలనిపించింది. కాని, చెప్పుకోలేని బాధ కారణంగా తన మీదనే ఒంటికాలిమీద లేస్తుందేమోనని భయం కూడా వేసింది.

రచనని... అభికి అంటగట్టిద్దామని, అభిని అతని తల్లిదండ్రులక్కాకుండా చేద్దామని ప్లాన్‌వేసి అభిని అభిమానం అనే నెపంమీద ఇస్తూ రోజూ తన యింటికి పిల్చేది భవాని. రచనని యిరవై నాలుగ్గంటలూ యింట్లోనే వుంచేది. కథ అడ్డం తిరిగి తన ప్లాన్ బెడిసికొట్టి తనకే ముప్పుతెచ్చి పెడ్తుందని, తాను తీసిన గోతిలో తనే పడ్తుందని కొంచెం కూడా వూహించలేకపోయింది. తన వేలితో తన కన్నే పొడుచుకున్నట్టుగా అయింది ఇప్పుడు ఆమె పరిస్థితి. భవాని గొంతు చించుకుని గోలపెట్టినా ఫలితం లేకపోయింది.

★ ★ ★

(ఆంధ్రభూమి, మంత్లీ; మే 2000)